

Gazeta Olsztyńska

Organ Związku Polaków w Prusach Wschodnich.

„Gazeta Olsztyńska“ z dodatkami „Gość Niedzielny“ i „Gospodarz“ wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Przedpłata wynosi kwartalnie 9 mk. miesięcznie 3 mk. Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 50 fenigów za miejsce rządka sześciłamowego. — Wiersz reklamowy 2,— mk. Przy dochodzeniu sądowym należytości wszelkie rabaty upadają.

Ojców mowy, ojców wiary —
Brońmy zgodnie młody, stary.

☞ Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! ☞

Drukiem i nakładem: Joanny Pieniężnej.
Redakcja i Administracja: Olsztyn, Mühlenstr. 2. Tel. 531.
Godziny przyjęć: od 12-tej do 1-szej w połud.
Listy do redakcji należy adresować:
„GAZETA OLSZTYŃSKA“ ALLENSTEIN, OSTPR.
Rękopisy redakcja zwraca tylko na wyraźne żądanie.

Redaktor: Ludwik Łydko.

Telegramy.

Francja przeciw wojskom niemieckim na Górnym Śląsku.

Paryż. Posiedzeniu Rady Ministrów, jakie się odbyło w Pałacu Elizejskim pod przewodnictwem Prezydenta Republiki Millerand'a, Prezydent Ministrów Briand przedłożył Radzie Ministrów do zatwierdzenia bardzo ważne postanowienia, przewidziane na wypadek, jeżeliby stwierdzono, że niemieckie wojska bojowe na Górnym Śląsku składają się z żołnierzy niemieckich albo byłych żołnierzy.

»Intransigent« zaznacza, że w postanowieniach tych przewidziano między innymi obsadzenie Zagłębia Ruhry.

Dymisja gabinetu Witosa?

Warszawa, 28 maja. Prezes gabinetu Witosa oświadczył, że poda się natychmiast do dymisji.

Przeciw dymisji gabinetu.

Warszawa, 28. maja. Marszałek p. Wojciech Trąpczyński wystosował w dniu dzisiejszym następujące pismo do Naczelnika Państwa:

Według oświadczenia prezydenta ministrów p. Witosa gabinet tegoż podaje się do dymisji. Według mojej opinii do przesilenia gabinetowego nie ma dzisiaj konstytucyjnej podstawy, zaś stworzenie nowego gabinetu w obecnej chwili mogłoby potrwać dość długo, a tem samym narazić kraj na poważne niebezpieczeństwo. Z tego względu i w porozumieniu z większością sejmu zwracam się do Pana Naczelnika Państwa z prośbą, aby dymisji gabinetu p. Witosa zechciał nie przyjąć.

Sami o sobie.

Berlin, 27 maja. „Rote Fahne“ donosi o nowym biurze werbunkowym orgeschu w Lignicy przy Niederstrasse. Zamknięcie granicy niemieckiej jest fikcją. W rzeczywistości nie czyni wzmocniona straż bezpieczeństwa nic, aby uniemożliwić przekroczenie granicy i tworzenie formacji wojskowych.

Ofensywa niemiecka.

Berlin, 27 maja. Podług TU. zajmuje niemiecka samoobrona Linję Eschwitz, Letzmit, Górę św. Anny i Gross-Stein. Formacje samoobrony nie zamierzają się dalej posuwać. Z powiatu pszczyńskiego donoszą, że zapanowały tam stosunki normalne.

Warszawa, 27 maja. »Przegląd Wieczorny« donosi, że pod naciskiem rządów Ententy, popartych przez wspólne wystąpienie Komisji Międzynarodowej, Niemcy zaprzestali atakować powstańców.

Niemcy płacą.

Berlin, 27 maja. Pierwsza splata reparacyjna 150 milionów marek złotych przekazana została do Nowego Jorku.

Obawy angielskie o Śląsk.

Londyn, 27 maja. Times donosi z Opola, że najważniejsze budynki w Oleśnie zostały zburzone przez powstańców, którzy w ten sposób chcą dać przedsmak tego, co by się stało z całym okręgiem przemysłowym w razie przyznania go Niemcom. Niemcy i Polacy, piszą Times, chwycąc się za gardła w ten sposób, że nikt nie będzie w stanie ich rozdzielić. Francuzi zachęcali powstańców raczej do zachowania zdobyczy niż do jej zwrotu. Wskutek tego autorytet komisji międzynarodowej upadł zupełnie.

Korespondent dyplomatyczny Daily Telegraph powiada: naprężenie stosunków między Paryżem a Londynem spowodowane sprawą górnośląską ustąpiło.

Nie tędy droga.

Stanowisko prasy niemieckiej, nacjonalistycznych organizacji niemieckich, oraz organizacji wojskowych w Prusach Wschodnich dowodzi jasno, że Prusy Wschodnie ożywcze są nadzieją, że czy prędzej czy później dzielnice polskie dawniej do Prus należące wcielone zostaną do Niemiec.

Nastąpić to może zdaniem owych kół niemieckich przez wojnę Niemiec z Polską, przez wojnę Polski z Rosją, lub też przez rewizję traktatu wersalskiego.

Ta myśl przyświeca całej pracy kół nacjonalistycznych w Prusach Wschodnich i ujawnia się często nawet bardzo jaskrawie w prasie i wynurzeniach przywódców partii i organizacji politycznych i niepolitycznych niemieckich.

Owe koła uważają wcielenie dzielnic dawniej pruskich do Polski za krzywdę i niesprawiedliwość, a aspiracje swoje dążące do naprawy rzekomej krzywdy i niesprawiedliwości starają się upozorować patriotyzmem i miłością ojczyzny.

Ludzie którzy tak rozumują znajdują się na fałszywej drodze.

Jak Lloyd George w mowie swojej zaznaczył dokument wolności Polski podpisali krwią swoją Anglicy, Francuzi, Włosi i Amerykanie. Traktat pokojowy wersalski podpisany nie tylko przez Niemcy ale także przez najpotężniejsze mocarstwa światowe jak Anglię, Francję, Amerykę, Włochy i Japonię gwarantuje niepodzielność, wolność i niepodległość Polski. Świat cały uważa zmartwychwstanie Polski za najważniejszy i konieczny wynik wojny światowej. W obronie wolnej Polski staną zawsze nie tylko najpotężniejsze państwa świata, ale stoi także liga narodów i stanie przyszły udoskonalony związek ludów świata całego, który się utworzy, gdyż się utworzyć musi.

To są argumenty, które przecież przemówić muszą wyraźnie do fantastów niemieckich wschodniopruskich i zmusić ich do liczenia się z rzeczywistością.

Można rozumieć aspiracje niemieckie, dotyczące przyłączenia krajów niemieckich dawniej Austrii do państwa niemieckiego, lecz dążenia skierowane przeciwko istnieniu Polski są nonsensem i fantazją, a nienawiść hodowana i podniecana przeciwko Polsce zaszkodzić nie może Polsce lecz Niemcom samym.

Błędem wielkim, w który Niemcy ustawicznie popadają, jest nadzieja, którą pokładają w Ameryce, Anglii, we Włoszech a nawet w bolszewickiej Rosji. Gdy w tych krajach pojawi się jakabądź niechęć do Polski, natenczas z tego objawu wyciągają wnioski i konsekwencje, które dziecinnymi nazwać poprostu trzeba.

A więc nie tędy droga.

Wyzbyć się powinni Niemcy wreszcie owego dzieciństwa politycznego, owych nadziei i aspiracji fantastycznych i stanąć wreszcie na gruncie realnym, zajrzeć rzeczywistości i prawdzie śmiało w oczy. Uznać powinni Niemcy z całym światem, że podział Polski był krzyżującą niesprawiedliwością i że zmartwychwstanie Polski było historyczną koniecznością.

Tylko na tej drodze spotkać się mogą Niemcy i Polska.

Droga to jasna i prosta. Na tej drodze postępują narody świata całego i na tę drogę wstąpić powinny także Niemcy. S.

Stosunki gospodarcze polsko-niemieckie.

Wedle osnowy konwencji tranzytowej, zawartej w Paryżu 21 kwietnia rb. między Niemcami a Polską, zapewniającej komunikację przez obszar polski i gdański pomiędzy Prusami Wschodnimi a pozostałą częścią Niemiec, przepisy tej umowy dotyczące ruchu kolejowego wejdą w życie w maju r. 1922. Przy podpisywaniu tej konwencji przewodniczący delegacji niemieckiej von Mutius zaproponował, aby w okresie do maja 1922 r. wprowadzono prowizorycznie ruch kolejowy na zasadach przyjętych w konwencji. Przewodniczący polskiej delegacji dyr. dep. z ministerstwa spraw zagranicznych p. Olszewski oświadczył na to, że kwestia ta będzie mogła być szczegółowo rozpatrzona dopiero w chwili, gdy rząd niemiecki wyda rządowi polskiemu 25 lokomotyw, przyznanych Polsce na mocy decyzji komisji mieszanej, powołanej do rozdzielenia taboru niemieckiego.

Po wymianie not rząd niemiecki zakomunikował rządowi polskiemu, że wydanie rzeczonych lokomotyw nastąpi natychmiast. Niezależnie od tego rząd niemiecki zgadza się na wydanie rządowi polskiemu tytułem pożyczki 26 lokomotyw, niezbędnych dla obecnego ruchu tranzytowego przez obszar polski między Prusami Wschodnimi a pozostałą częścią Niemiec i na wymianę 8 zużytych lokomotyw na nowe. Komisje odbiorcze polskie otrzymały polecenie przystąpienia do przyjęcia powyższych lokomotyw i do szczegółowego ich zbadania.

Przegląd polityczny.

Polska.

Noty rządu polskiego.

Warszawa. Rząd polski wysłał energiczne noty do państw aljanckich w związku z wtargnięciem Reichswehry na Górny Śląsk.

Warunki litewskie w sprawie wileńskiej.

Wilno. Delegacja litewska na konferencji w Brukseli przedstawiła następujące warunki ugody z Polską: 1) Wzajemne przyznanie niepodległości, 2) ustanowienie przyjaznych stosunków, 3) przyznanie Litwie praw do Wilna i do obwodu Kłajpedy, 4) zabezpieczenie praw narodowej większości, 5) zawarcie umów handlowych i tranzytowych.

Ze stosunków polsko-rosyjskich.

Ryga. Prasa bolszewicka twierdzi, że zdecydowano już pomiędzy rządem polskim, a rządem sowieckim Ukrainy, że przedstawicielami Polski na Ukrainie mają być pp. Hempel i Kolankowski, zaś przedstawicielami Ukrainy w Polsce pp. Szumski i Kuźmin.

Prasa bolszewicka zamieszcza radjo z Mińska które głosi, że na pierwszych 5-ciu posiedzeniach rosyjsko ukraińsko polskiej komisji zastanawiano się nad uchwalonym planem granicy. Ustalono, że granicę będzie stanowić podwójny rząd kopców, każdy wysokości 4 metrów, w odległości 5 metrów jeden od drugiego.

Górny Śląsk.

Zamknięcie granicy górnośląskiej.

Warszawa. Rząd polski wezwał konsula polskiego z Królewca p. Srokowskiego, który ma objąć zadanie przestrzegania zamknięcia granicy polsko-śląskiej. Bytom. Przewodniczący Komisji Międzynarodowej, generał Le Rond, zaprotestował stanowczo przeciw otwartej granicy niemiecko-śląskiej, oraz dostarczaniu przez Niemcy na Śląsk wojska, broni i amunicji.

Walki na granicy czesko-śląskiej

Graz. Neues Wiener Tagblatt donosi z Morawskiej Ostrawy, że walki na granicy czesko-śląskiej w

pełnym biegu. Niemcom udało się iść naprzód, ale powstańcy otrzymali posiłki i atak niemiecki zatrzymali. Później powstańcy przeszli do kontrataku i wyparli oddziały Niemców na terytorjum czeskie, gdzie wojska czeskie je rozbroiły i odwiezły do Opawy.

Górny Śląsk przed forum państw koalicyjnych.

Paryż. Poincaré stwierdza, że w żadnym ustępie traktatu wersalskiego nie ma mowy o rozstrzygnięciu sprawy górnośląskiej przez większość głosów mocarstw. Stany Zjednoczone ogłosiły w tej sprawie swe desinteressement, Japonię rzecz ta również mało dotyczy. Z trzech państw europejskich sprawa G. Śląska dotyczy najsilniej Francji i Belgii i dziwnem byłoby, gdyby Lloyd George chciał narzucić swe egoistyczne zdanie wbrew interesom mocarstw i wyraźnej woli ludu.

Niemcy.

Nacisk koalicji na rozbrojenie.

Londyn. Reuter przypuszcza, pomimo, że Niemcy w swojej odpowiedzi dość silnie zaznaczyły, że szczegóły wykonania żądanego przez Ententę rozbrojenia nie mogą przypaść przed 31 szym maja, wskutek czego rządy międzysojusznicze nie zgodzą się na zwłokę w wypełnianiu zobowiązań Niemiec.

Dobra wola rządu niemieckiego.

Berlin. Urzędowo donoszą, że środki policyjne mające na celu zamknięcie granicy górnośląskiej zostały przeprowadzone. Granica jest zamknięta. Prezydent Rzeszy wydał specjalne rozporządzenie uniemożliwiające tworzenie korpusów ochotniczych.

Paryż. Ataki niemieckie na G. Śląsku zostały wstrzymane i nie są już ponawiane, a to dzięki interwencji komisji międzysojuszniczej u przedstawiciela Niemiec v. Moltkego.

Drezno. Minister spraw zagranicznych Lipiński dał w sejmie wyjaśnienie dotyczące się wysyłki ochotników na Górny Śląsk. Oświadczył on sejmowi, że dwie grupy ochotników zatrzymano w Saksonii i polecono im dobrowolnie wrócić do ich ojczyzny.

Wojska francuskie w Nadrenji.

Paryż. »Matin« donosi z Moguncji, że francuska kwatery główna dla obszarów okupowanych, przeniesiona w swoim czasie do Düsseldorfu, w oczekiwaniu obsadzenia Zagłębia Ruhry, została obecnie ponownie przeniesiona do Moguncji. Wojska jednakże zachowały swe dotychczasowe stanowisko.

Rosja.

Powstanie w Rosji środkowej.

«Wola Rosji» donosi z Kowna: W Rosji środkowej wybuchło znów powstanie chłopów, pod hasłem soc.-rew. Uniesieni żywiołową niechęcią dla komisarzy komunistów, powstańcy palą mosty i lasy, psują drogi, rabują składy żywnościowe itp. »Prawda« z dnia 12 maja pisze: «Jednym z najbardziej walecznych czynów band, kierowanych przez soc. rew. jest rozgromienie składów żywnościowych. Cała wina za pogorszenie stanu aprowizacji spada na partję soc.-rew.»

Francja.

Prasa francuska na Górnym Śląsku.

Warszawa. Dzienniki francuskie podkreślają wielkie niebezpieczeństwo, które powstało skutkiem wypadków na Śląsku. »Matin« stwierdza, że codziennie w różnych miejscach zjawiają się nowe uzbrojone oddziały co wskazuje, że rząd niemiecki z powodu stanowiska rządu angielskiego nie może już opanować tego ruchu, który przedstawia poważne niebezpieczeństwo dla Niemiec i innych krajów Europy. Niebezpieczeństwo obecnie mniej zagraża ze strony polskiej, aniżeli ze strony bar.d niemieckich. Protesty ambasadora francuskiego Laurent'a, poczynione niedługo temu u rządu niemieckiego, nie wydały dotychczas konkretnych rezultatów.

Anglja.

Zgubna polityka Anglii.

Paryż. »Temps« donosi z Berlina, że poseł Wielkiej Brytanji przy rządzie niemieckim poczynił kroki celem przywrócenia normalnej wysyłki pieniędzy na Górny Śląsk dla robotników oraz żywności dla tamtejszej ludności. Ważna kwestja zamknięcia granic Górnego Śląska od strony Niemiec oraz wysyłki formacji ochotniczych i amunicji nie została poruszona przez posła mimo życzenia Francji. »Temps« kończąc swe wywody, twierdzi, że przyszłość leży w ręku Lloyd George'a. Jeżeli Anglja w dalszym ciągu będzie wahała się przyłączyć do kroku ambasadora francuskiego w Berlinie, zajdzie wtedy obawa, że przyjdzie do prawdziwej wojny na Śląsku i wówczas obecny rząd Wirtha będzie zastąpiony rządem rewanżu, a Francja nie będzie się mogła zachowywać pasywnie.

Prezydent ministrów Briand o Górnym Śląsku.

Przedostatnie posiedzenie izby francuskiej było oczekiwane z wielkim napięciem. Dzienniki donoszą, że dużo ludzi czekało całą noc przed pałacem Burbońskim, by przy wydaniu kart otrzymać pierwszeństwo. Sala i trybunały były przepelnione. Prezydent otworzył posiedzenie o godz. 3 po poł. Izba postanowiła na prośbę Brianda natychmiast przystąpić do dyskusji nad interpelacjami w sprawie Górn. Śląska. Briand wszedł na trybunę i oświadczył, że przede wszystkim chce wypowiedzieć się w sprawie piekącego problemu górnośląskiego. Podczas narad nad traktatem pokojowym zbadala międzykoalicyjna komisja sprawę G. Śląska. Członkowie tej komisji powzięli jednomyślnie decyzję przydzielenia G. Śląska Polsce.

Wskutek domagania się Niemców, którzy podnosili również pretensję tego obszaru, rada najwyższa wbręb interesom Polski postanowiła, by plebiscyt rozstrzygnął o losie kraju. Polacy mieli silne powody być zdania, że G. Śląsk przypadnie Polsce. Górny Śląsk nigdy nie był krajem niemieckim. Autorzy angielscy i niemieccy a również niemieckie karty geograficzne dowodzą, że G. Śląsk przypadł siłą przed 600 laty Niemcom. Byłoby niesprawiedliwym, by czyniło się przy ocenianiu wyników plebiscytu różnicę pomiędzy biednymi i bogatymi obszarami, pomiędzy głosami polskich robotników a bogatymi Niemcami. Ponieważ w okręgach węglowych polscy robotnicy oddali większość głosów za Polską, dlatego głosy te muszą być rozstrzygające. (Silna owacja.) Jeżeli się dało Polsce życie, jest zrozumiałem, że ma się dać jej możliwość egzystencji.

Nie jest wystarczającym, że się dało Polsce przystęp do morza. W okręgach węglowych Polacy otrzymali nietylko zupełną większość, ale także większość podług gmin. Briand uważa za wykluczone, by z powodu G. Śląska miało dojść do rozłamu pomiędzy sprzymierzonymi. Rozłamu takiego w żadnym razie nie życzy sobie Francja. W wydarzeniach na G. Śląsku Francja wypełniła swój obowiązek do ostateczności. Nie było możliwym ze słabymi siłami wojskowymi koalicji przeciwstawić się 80 tysiącom powstańców. Francja wezwała rząd warszawski do pomocy przy przywróceniu porządku, a Polska wskutek tego wezwania zamknęła swoje granice. Słowa Lloyd'a George'a zostały źle zrozumiane i zakomunikowane Niemcom. Wszecniemy uważali je za wezwanie. Rząd niemiecki zrozumiał przestrożę mu udzieloną. Od czasu gdy dr. Wirth stoi na czele rządu niemieckiego, okazał on stanowisko lojalne.

Sprawiedliwość musi zwyciężyć. W tym dniu, gdy sprawiedliwość będzie triumfowała, będzie Śląsk uwolniony od anarchji. (Owacje.) Briand oświadczył następnie, że mógłby być otrzymał lekki tryumf, gdyby zaraz z początku był przeprowadził okupację zagłębia Ruhry, ale on nigdy nie próbował tego rodzaju propagandy. Jeżeli izba woli inną politykę, to musiałby powiedzieć, że zagłębie Ruhry zawsze jeszcze istnieje. (Wesołość.) Rząd jego spełnił swoje zadanie. W razie gdyby izba wolała politykę gwałtu, wówczas ustąpił z rządu. Pragnie on, by Francja stała przed światem jako kraj, który łączy stano.wcość z umiarkowaniem. — (Wielka owacja.) Po przemówieniu deputowanego Auriola odroczone dalszą debatę do następnego dnia.

Ostatnio wygłosił Briand drugą mowę, w której oświadczył między innymi:

Odnosząc do spraw gospodarczych, zachodzą drażliwe kwestje, o których się jednak mówić musi, nie naruszając dumy Polaków. Okręg przemysłowy pracuje dla całego świata. Z tego też powodu wypracował traktat pokojowy zasadę, że musi się uwzględnić konieczności gospodarcze. W wielu krajach, usposobionych przychylnie dla Polski, chcą przeskodzić zniszczeniu bogatego przemysłu przez niedoświadczone kierownictwo. Wszystkie te sprawy musiałyby być uregulowane w aktach, jakiby były przedłożone Najwyższej Radzie celem rozstrzygnięcia. Jest to więc pierwszy warunek rozwiązania zagadnienia rozsądnie i bez dwuznaczności. Francja zażądała od polskiego rządu uzupełnienia warunków układu pokojowego, aby na wypadek odebrania Niemcom Górnego Śląska, nie pozbawić ich zarazem środków płatniczych i umożliwić im pobieranie przez 15 lat surowców na dzisiejszych warunkach, a nadto tereny odłączone od Niemiec zobowiązać do uczestniczenia w odszkodowaniach.

Briand jest przekonany, że rząd polski jest skłonny do zgody. Pozostaje jeszcze tylko interpretacja dat głosowania plebiscytowego według gmin, oraz geograficzne ukształtowanie z uwzględnieniem stanu gospodarczego. Rząd francuski jest za przyznaniem Polsce najbogatszych okręgów kopalnianych. Gdyby ludność wypowiedziała się za Niemcami, Francja zgodziłaby się jej wola, ale ludność wypowiedziała się za Polską.

Na wniosek posła Arago uchwaliła Izba rządowi Brianda wotum zaufania większością 419 głosów przeciwko 171.

Sprawy kościoła.

Zjazd arcybiskupów.

Przybyli do Warszawy arcybiskupi: poznański ks. Dalbor, lwowscy — ks. Bilczewski i Teodorowicz, oraz książę biskup krakowski — ks. Sapiecha, którzy łącznie z kardynałem Kakowskim odbywają narady z nuncjuszem mons. Rattim nad wytycznymi zasadami, na których należałoby oprzeć stanowisko Kościoła katolickiego w Polsce w spodziewanych pertraktacjach z państwem co do wzajemnych stosunków.

Nowe domy OO. Jezuitów w Polsce.

OO. Jezuitki założyli szereg nowych domów w Polsce. Założono je w następujących miastach: w Wilnie, Pińsku, Lublinie, Chełmie, Warszawie, Piotrkowie, Kaliszu, Łodzi i w Poznaniu.

Pielgrzymka na Jasną Górę.

Pierwsza wakacyjna pielgrzymka Polaków amerykańskich do Częstochowy wyruszy na polskich okrętach w połowie czerwca pod kierunkiem ks. Chodkiewiczza, kuratora polskich domów emigracyjnych. W Gdańsku przyjmie pielgrzymów Polskie Zjednoczenie Zawodowe.

Proces polityczny w Wartemborku.

Piszą nam:

Przed sądem ławniczym w Wartemborku stawał w środę 25-go maja p. J. Baczewski za zmuszenie urzędników (Nötigung von Beamten). Podczas zebrania dnia 14-go marca 1920 r. w Starvm Wartemborku wtargnęła na salę zgraja niedorostków z krzykiem i hałasem z zamiarem rozbicia zebrania. Pan Jan Baczewski, przewodniczący zebrania i mówca, prosił kilkakrotnie obecnego żandarma, aby dbał o porządek, spokój i wyprosił z sali pijanych hałaśników uzbrojonych w kije i rewolwery. W tym dopatrzyl się żandarm wymuszania za pomocą groźby(!). Wytoczono p. Baczewskiemu proces. Skargę zastępował burmistrz p. Hinz (który, jak nam donoszą, nazywał się dawniej Żmudziński. Red.) z Wartemborka. Wniosek p. Baczewskiego o odroczenie z powodu nieobecności adwokata odrzucono. Tak samo odrzucono wniosek o odroczenie procesu z powodu polsko-niemieckiej ugody amnestyjnej. Przystąpiono więc do stwierdzenia faktów przez wysłuchwanie świadków. Żandarm p. Schirmacher zeznał, iż p. Baczewski jego i żandarma p. Gejla zmuszał i im groził. To samo potwierdził nauczyciel Gehrman z Wartemborka, zeznając, że słów groźby dokładnie przypomniać sobie już nie może. Świadkowie pp. Schnarbach, Krebs, Kalisch, Langwald i panna Langwaldó-

wna z St. Wartemborka zeznali pod przysięgą, że stali podczas zebrania przy p. Baczewskim i słyszeli wszystko co mówił, ale niesłyszeli żadnego słowa zmuszającego lub grożącego. Słyszeli jedynie, że prosił żandarmów w łagodny sposób o dbanie o spokój.

Zastępca skargi p. Hinz twierdził, że wina oskarżonego jest udowodnioną i że p. B. powinien być surowo ukarany. Okoliczności łagodzące przyznać mu można tylko w tem, że był to czas przedplebiscytowy i stawił wniosek o 2000 mk. kary i zapłaceniu kosztów sądowych.

Pan Baczewski w swej obronie zaprzeczył energicznie jakoby słów kładzionych mu w usta używał na ówczesnym zebraniu w St. Wartemborku. Następnie zwrócił p. Baczewski sądowi uwagę na fakt, iż świadkowie jak Gejl i Gehrman odnoszący się wrogo do Polaków, nie mogą być uważani za bezstronnych. Trzeci świadek Schirmacher wobec wrzawy na sali nie mógł słyszeć dokładnie słów p. Baczewskiego. Obowiązkiem żandarma było jednak wyprowadzić pijanych ze sali zebrania i wtedy nie byłoby przyszło do krwi rozlewu.

W końcu zaznaczył p. Baczewski, że nie uczynił nic karygodnego, bronił jedynie swego przekonania.

Sąd na podstawie wniosku p. Baczewskiego, ze względu na ugodę amnestyjną między Polską a Niemcami zarządził wprawdzie odroczenie tej sprawy, ale uznał winę oskarżonego za udowodnioną. Dł.

KRONIKA.

Olsztyn, 30. maja 1921

Kalendarz na wtorek: Petroneli B. Angeli.

Wschód słońca o g. 3,47; zachód o g. 8,09.

Z Prus Wschodnich.

— Ostatnia przysługa. Piszą nam z Olsztyna: Pierwszy raz złożyliśmy wieniec z wstęgami i polskim napisem od Związku Polaków i t. na trumnie śp. Józefa Sosnowskiego z Łabucny. Dnia 24 maja rano przybyłem do Biskupca i poszedłem prosto do kościoła, gdzie odprawiała się Msza św. żałobna. Po skończonej Mszy św. trzech księży prowadziło trumnę na cmentarz. Ja i pan Brosch z W. szliśmy z wieniec. Przechodząc poglądali na piękny wieniec i na polski napis z ciekawością. Złożyliśmy wieniec na mogile w Biskupcu, tam gdzie przed plebiscytem bito i poniewierano Polaków, a ci, którzy bili zostali „freigesprochen”. Sądzę, że i nasz wieniec będzie „freigesprochen” w Biskupcu i będzie nienaruszony.

Baczność! Proszę czytać i zkorzystać z tej taniej oferty. Baczność!

Muśliny i woale białe i kolorowe na suknie w modn. deseniach po 27, 24, 19.50, 18, 15, 12 mk. za metr.

Materiały wełniane i półwełniane na suknie i kostjomy w dużym wyborze po 58.—, 45.—, 36.—, 27.—, 21.—, 18.— mk. za metr.

Jedwabie na suknie i bluzki gładkie i w deseñi, tylko dobre wyroby | po 98.—, 75.—, 60.—, 45.—, 39.— mk. za metr.

Płótna białe i niebielone na koszule po 18.—, 15.—, 13.50, 12.—, 9.75, 8.75, 7.50 mk. za metr.

Płótna na pościele w kratki 130 cm szerokie po 24.— mk., 80 cm szerokie po 12.75 mk.

Inlety (drylichy) czerwone i w paski 130 cm szerokie po 36.— mk., 80 cm szerokie po 15.75 mk.

Materiały na ubrania i paletoty tylko dobre fabrykaty czarne i kolorowe po 120.—, 90.—, 75.—, 60.—, 45.—, 36.— mk. za metr.

Maszyny do szycia fabryki „Kayser“ po znacznie niższych cenach.

Fartuchy damskie z szelkami 19.50 mk.
" " bez szelków 15.50 "
" " wiedeńskie 21.00 "

Koszule damskie białe 27.50 mk.
Kaftaniki " " 26.00 "
Spódnice " " 36.00 "

Płaszcz latowe damskie już po 125.— mk.
Kostjomy " " " " 125.— "
Bluzki białe i kolorowe 24.— "

Ubrania męskie z dobrych materji 295.— mk.
Paletoty " " " " 175.— "
Ubrania czarne do Kom. św. 275.— "
Spodnie sukienne już po 58.— "
Kamizelki " " " " 36.— "

Kapelusze słomiane męskie 15.— mk.
" " dla dzieci 12.— "

Bawełna do tkania
niebielona pojed. Nr. 12 Nr. 16, kręcona Nr. 12 Nr. 16
a funt angielski 26.— 28.— 30.— 32.—
biała 34.— 36.— 38.— 40.—
czerwona i modra także na składzie.

Kołdry białe i kolorowe już po 58.— mk
Obrusy " " " " 48.— "

Kto tanio i rzetelnie chce zdobyć towar, ten kupuje tylko w firmie

W. Muczyński, Wartembork, Rynek 94

Telefon 41. (Właściciele Kowalski & Szulc.) W niedzielę jest skład zamknięty.

Księżom Proboszczom

polecamy

Obrazki pamiątkowe pierwszej Komunii św.

polskie i niemieckie,

również **Książeczki do nabożeństwa i różańce.**

Księgarnia „Gaz. Olsztyńskiej“.

Maszyna do sieczenia, Wiazarka

(Garbenbinder), nowa, Massey-Harris, na sprzedaż. **Fiutak, Gietrzwałd.**

Dziewczynę do kuchni

poszukuje od 1 czerwca

Hotel International, Olsztyn
ul. Dworcowa (Bahnhofstrasse).

RODACY POPIERAJCIE RZEMIE-SIJNIKOW POLSKICH!

Baczność!

Szan. Publiczności **Staregotargu i okolicy** do łaskawej wiadomości, że założyłem

interes dekarcki

i polecam się do wykonania reparatur, przekładania dachów jako i do robót nowych na dachach krytych dachówką lub papą.

Udzielając długoletnią gwarancję przy obliczenia najniższych cen zapewniam klienteli jaknajrzetelnieszą usługę.

Proszę o łaskawe poparcie mego przedsiębiorstwa. Skład mój znajduje się u mistrza murarskiego p. Przedwojowskiego. Telefon Mlecewo 20.

Z poważaniem

Paweł Gwizdek,

TANIE KSIĄŻKI !!

W obronie matki ziemi	3'50
Żywcem zamurowana	3'—
Władysław Herman (pow. hist.)	4'—
Pan Twardowski	2'50
Wierna Róża	4'—
Przygody Janka	2'—
Zmazana wina	—'60
Pani majstrowa	—'75
Bajki ludowe	2'—
Genowefa	1'75
Na tropie zbrodniarzy	1'50
Opowieść o św. Elżbiecie	1'50
Orlenko (powieść koczacka)	1'50
Przygody rozbitka angielskiego 3 tomy	12'—
Biały dowódzca Indjan	1'—
Ks. L. Goffirego	
(Wykład ewangelji i lekcji	20'—
Nabożeństwo do Najśw. S. J.	1'50
Nowenna do św. Antoniego	—'40
5 Nowenn do N. M. P.	—'40
Kubek wody	
Odpusć nam	
Ostatni wiatyk	sztuka
Pan Bóg swoich nie opuszcza	15 fen.
Przekleństwo	
Wyleczenie mędrka	
Listownik	5 mk.

poleca:

Księgarnia

Gazety Olsztyńskiej.

Tanio do sprzedania.

Do sprzedania są następujące przedmioty garderoby męskiej:

zimowe palety z futrzanym kołnierzem, ubranie sportowe razem z owijaczami (Wickelgamaschen) i buty czarne.

Wszystko w używanym stanie.

Dowiedzieć się można w ekspedycji „Gazety Olsztyńskiej“.

TRUMNY

imif. metalowe i dębowe
poleca

Fabryka trumień

AST i SYNOWIE

Ostrów (Poznańskie).

Na przyjęcie do Komunii św.

polecam:

książeczki do nabożeństwa od 2 do 75 mk.
polskie i niemieckie

różańce 3 do 120 mk.

dalej:

świece, łańcuszki, krzyżyki, medaliki, szkaplerze, obrazki.

J. Pieniężna, Dolno Kościelna (Unferkirchenstr.) 12